

Okresný súd Bratislava III
Námestie Biely kríž 7
836 07 Bratislava

V Bratislave dňa 22.10.2019

ŽALOBA

Žalobca:

Ludmila Koukol,

dátum narodenia: 01.10.1932, rodné číslo: 356001,
bytom: 4119 North 139 Street, Omaha, Nebraska 68164, Spojené štáty americké,
št. príslušnosť: U.S.A.
(ďalej aj ako „**Žalobca**“)

zastúpený:

ALTER IURIS, s.r.o.
Tolstého 9, 811 06 Bratislava
IČO: 36 708 771
zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel:
Sro, vložka č. 43496/B

Žalovaný:

Hlavné mesto SR Bratislava

so sídlom: Primaciálne námestie č. 1, 814 99 Bratislava,
IČO: 00 603 481

Mestská časť Bratislava – Nové Mesto – správca

so sídlom: Junácka 1, 832 91 Bratislava

IČO: 00 603 317

(ďalej aj ako „**Žalovaný**“)

o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva

I.

Žalobca je príbuzným v priamom pokolení – dcérou Ľudmily Matysovej, rod. Ferákovej, dátum narodenia: 14.10.1901, naposledy bytom: 4119 North 139 Street, 68164 Omaha, Nebraska, Spojené štáty americké, št. príslušnosť: U.S.A. (ďalej len „pôvodná vlastníčka“ alebo „Ľudmila Matysová“). Ľudmila Matysová zomrela dňa 22.07.2003.

Dôkaz: Úmrtný list Ľudmily Matysovej
Rodný list žalobcu

Žalobca je jediným dedičom Ľudmily Matysovej, t.j. jej jediným právnym nástupcom. Žalobca je jedinou dcérou Ľudmily Matysovej, pričom v čase úmrtia Ľudmily Matysovej táto nebola vydatá, t.j. žalobca je jediným dedičom Ľudmily Matysovej.

Žalobca navrhuje v tomto konaní **určiť, že nehnuteľnosť – pozemok** s parc. č. 11410 (parcela registra „C“) o výmere 275 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, zapísaný na LV č. 31, okres: Bratislava III, obec: BA-m.č. Nové Mesto, katastrálne územie: Nové Mesto (ďalej len „pozemok“), ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného: Hlavného mesta SR Bratislavy, so sídlom: Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, v správe Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, **patrí do dedičstva po poručiteľovi – Ľudmile Matysovej.**

Dôkaz: Čiastočný výpis z LV č. 31, k.ú. Nové Mesto

II.

Ľudmila Matysová je pôvodným vlastníkom pozemku (vlastníkom bezprostredne predchádzajúcim žalovanému). Pôvodná vlastníčka nadobudla pozemok spolu s rodinným domom so súpisným číslom: 44 nachádzajúcim sa na pozemku (ďalej len „rodinný dom“) na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 30.09.1933 uzavretej medzi Jánom Marekom a jeho manželkou rodenou Máriou Skorkovou ako predávajúcimi a Ľudmilou Matysovou ako kupujúcim a vlastníctvo k pozemku a k rodinnému domu bolo zapísané v pozemkovej knihe dňa 12.10.1933.

Dôkaz: Kúpna zmluva
Výpisy z pozemkovej knihy

Následne na podklade trestného stíhania proti Ľudmile Matysovej a rozhodnutia Ľudového súdu v Bratislave prišla Ľudmila Matysová o vlastníctvo k pozemku a rodinnému domu, a to na základe nižšie uvedených skutočností:

V roku 1950 na podklade trestného oznámenia stanice SNB 4 Bratislava, Vajnorská cesta č. 11 zo dňa 10. mája 1950 č. 2112/50 **začala Okresná prokuratúra v Bratislave pod sp. zn. Št 3018/50 trestné stíhanie proti Ľudmile Matysovej pre trestný čin neoprávneného opustenia územia republiky a neuposlušnutia výzvy k návratu** podľa § 40 zákona č. 231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky.

V zmysle § 40 zákona č. 231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky československý občan, ktorý s úmyslom poškodiť záujem republiky opustí neoprávnené územie republiky alebo s rovnakým úmyslom neuposlučne výzvu úradu, aby sa v primeranej lehote, ktorú mu úrad určí, na územie republiky vrátil, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

Následne bola dňa 16.09.1950 v pozemkovej knihe vložka 8803 Bratislava k pozemku a k rodinnému domu poznamenaná národná správa, čd. 6251, podľa výmeru ÚNV Bratislava č. 550-29/3-1950-VIII-3c-4o.

Dôkaz: Výpis z pozemkovej knihy zo dňa 02.10.1990

Okresný súd v Bratislave uznesením sp. zn. TX 557/50-12 zo dňa 09.11.1950 **prerušil konanie** podľa § 165 Trestného poriadku a uznesením sp. zn. TX 557/50-14 z toho istého dňa **rozhodol o zaistení majetku Ľudmily Matysovej.**

Dňa 17.08.1956 Ľudový súd v Bratislave na neverejnom zasadnutí uznesením, sp. zn. TX 557/50 rozhodol o tom, že podľa § 287a zákona č. 87/1950 Sb. o trestnom konaní (trestný poriadok) **zaistený majetok Ľudmily Matysovej pripadá štátu**, nakoľko podmienky pre toto rozhodnutie sú splnené (ďalej len „rozhodnutie o prepadnutí majetku“). Toto rozhodnutie o prepadnutí majetku nadobudlo právoplatnosť dňa 21.08.1956.

Dôkaz: Uznesenie Ľudového súdu v Bratislave, sp. zn. TX 557/50

V zmysle § 287a zákona č. 87/1950 Sb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) platného a účinného v čase vydania rozhodnutia o prepadnutí majetku ak obvinený ušiel do cudziny alebo neuposlúchol výzvu, aby sa v určenej lehote na územie Československej republiky vrátil, rozhodne súd na návrh prokurátora, že zaistený majetok pripadá štátu.

Žiadne ďalšie úkony súdu ani prokuratúry v predmetnej veci neboli zistené.

Dňa 24.10.1957 došlo k zápisu vlastníckeho práva k pozemku a k rodinnému domu na Československý štát – ObNV Nové Mesto v celosti, čd. 4122, a to titulom prepadnutia štátu podľa § 287 Trestného poriadku.

Dôkaz: Výpis z pozemkovej knihy zo dňa 02.10.1990

Vlastníctvo k pozemku a k rodinnému domu následne prešlo v zmysle predmetných právnych predpisov na žalovaného.

V zmysle § 31 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave práva a záväzky Národného výboru hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, obvodných národných výborov a miestnych národných výborov v hlavnom meste prechádzajú dňom účinnosti tohto zákona na hlavné mesto a mestské časti v rozsahu vymedzenom týmto zákonom, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí ak neobsahuje druhá až štvrtá časť tohto zákona osobitnú úpravu pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu a pre mesto Košice, rozumie sa pod pojmom obec podľa tohto zákona aj hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava a mesto Košice.

V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky vecí, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

V zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava a mesto Košice určia v štatúte mesta rozsah majetku nadobudnutého podľa § 2 až 2d zvereného mestským častiam do správy. Mestským častiam sa spravidla nezverí majetok, ktorý

prevažne alebo celkom slúži celomestským potrebám alebo zabezpečuje plnenie funkcií hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a mesta Košice.

III.

Na podklade § 33 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii (ďalej len „zákon o súdnej rehabilitácii“) požiadala sestra Ľudmily Matysovej – Beatrix Hetináčzová, rod. Tichá, dátum narodenia: 12.04.1917, naposledy bytom: Sliezska 3, 831 03 Bratislava (ďalej len „Beatrix Hetináčzová“) v zákonom stanovenej lehote o pokračovanie trestného stíhania.

V zmysle § 33 ods. 1 zákona o súdnej rehabilitácii ak sa trestné stíhanie pre niektorý z činov uvedených v § 2 a 4 zastavilo alebo prerušilo, môžu osoby uvedené v § 5 ods. 1 požiadať, aby sa v trestnom stíhaní pokračovalo. Žiadosť možno podať do dvoch rokov od účinnosti tohto zákona.

V zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnej rehabilitácii právoplatné odsudzujúce súdne rozhodnutia vyhlásené v čase od 25. februára 1948 do 1. januára 1990, týkajúce sa skutkov spáchaných po 5. máji 1945 podľa zákona č. 231/1948 Zb., pre zločiny, prečiny alebo priestupky (...) neoprávneného opustenia územia republiky a neposlúchnutia výzvy na návrat podľa § 40 (...) spáchané vo vzťahu k uvedeným zločinom alebo prečinom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia v tej istej trestnej veci na ne obsahovo nadväzujúce sa zrušujú ku dňu, keď boli vydané.

Na základe žiadosti Beatrix Hetináčzovej **rozhodol obvodný prokurátor pre Bratislavu I** vo veci Ľudmily Matysovej vedenej na Obvodnej prokuratúre Bratislava I pod sp. zn. RP 2774/92 pre trestný čin neoprávneného opustenia územia republiky a neuposlúchnutia výzvy k návratu podľa § 40 zákona č. 231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky **uznesením, sp. zn. RP 2774/92-2, zo dňa 12.01.1993 o pokračovaní v trestnom stíhaní a súčasne** podľa § 172 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **trestné stíhanie proti Ľudmile Matysovej** pre trestný čin neoprávneného opustenia územia republiky a neuposlúchnutia výzvy k návratu podľa § 40 zákona č. 231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky na tom skutkovom základe, že dňa 18.02.1950 v ranných hodinách utiekla ilegálne za hranice ČSR **zastavil, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci** (ďalej len „rozhodnutie o zastavení trestného stíhania“).

Dôkaz: Uznesenie obvodného prokurátora pre Bratislavu I, sp. zn. RP 2774/92-2

Opis skutočností uvedených v bode II. tejto žaloby vyplýva práve z rozhodnutia o zastavení trestného stíhania a žalobca nedisponuje originálmi alebo fotokópiami tam uvedených rozhodnutí, resp. dokumentov s výnimkou rozhodnutia o prepadnutí majetku.

IV.

Vzhľadom k tomu, že predmetným rozhodnutím o zastavení trestného stíhania sa rozhodlo len o zastavení trestného stíhania, **avšak rozhodnutie o prepadnutí majetku, ktorým zaistení majetok Ľudmily Matysovej pripadol štátu, zrušené nebolo, resp. nebolo za zrušené vyhlásené, nebola dosiahnutá úplná rehabilitácia Ľudmily Matysovej.**

V zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnej rehabilitácii právoplatné odsudzujúce súdne rozhodnutia vyhlásené v čase od 25. februára 1948 do 1. januára 1990, týkajúce sa skutkov spáchaných po 5. máji 1945 podľa zákona č. 231/1948 Zb., pre zločiny, prečiny alebo priestupky (...) neoprávneného opustenia územia republiky a neposlúchnutia výzvy na návrat podľa § 40 (...) spáchané vo vzťahu k uvedeným zločinom alebo prečinom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia v tej istej trestnej veci na ne obsahovo nadväzujúce sa zrušujú ku dňu, keď boli vydané.

V zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnej rehabilitácii rozhodnutie o tom, či a do akej miery je odsúdený zúčastnený na rehabilitácii, urobí súd aj bez návrhu.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona o súdnej rehabilitácii ustanovenia tohto zákona sa použijú obdobne na rehabilitáciu a odškodnenie osôb nezákonne zbavených osobnej slobody alebo majetku v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v § 2 a 4 v období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990, aj keď sa nezačalo trestné stíhanie, pokiaľ nedošlo k plnému odškodneniu podľa prv platných predpisov. Ustanovenie § 27 sa použije obdobne.

V zmysle povahy rozhodnutia o prepadnutí majetku je potrebné takéto rozhodnutie považovať za odsudzujúce súdne rozhodnutie.

K uvedenému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tor 1/2011. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky si treba uvedomiť v akej dobe a na základe akých predpisov bolo toto rozhodnutie vydané. „Odsudzujúce rozhodnutie teda existuje, ako ináč nazvať rozhodnutie súdu, ktorým bez akéhokoľvek dokazovania pozbaví občana jeho majetku.“

V zmysle § 287a zákona č. 87/1950 Sb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) platného a účinného v čase vydania rozhodnutia o prepadnutí majetku ak obvinený ušiel do cudziny alebo neuposlúchol výzvu, aby sa v určenej lehote na územie Československej republiky vrátil, rozhodne súd na návrh prokurátora, že zaistený majetok pripadá štátu.

Uvedené ustanovenie bolo do Trestného poriadku doplnené z dôvodu, že množstvo československých občanov odišlo v tomto období do zahraničia, pričom vládna moc nemala ako na majetok obvinených siahnuť, nakoľko neboli právoplatne odsúdení a ich trestné stíhanie museli byť prerušené (nebolo možné vykonať prípravné konanie proti ušlému tak, ako ho pozná dnešná úprava). Novelou Trestného poriadku, ktorou bol Trestný poriadok doplnený o § 287a, sa fakticky preniesla hmotnoprávna sankcia do oblasti procesného práva. (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5Tor 1/2011)

Na základe uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že rozhodnutie o prepadnutí majetku je právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím, ktoré sa v zmysle § 2 ods. 1 zákona o súdnej rehabilitácii zrušuje ex lege ku dňu, kedy bolo vydané. Avšak rozhodnutie o tom, či a do akej miery je Ľudmila Matysová zúčastnená na rehabilitácii, urobí súd, a to aj bez návrhu. To znamená, že aj napriek tomu, že rozhodnutie o prepadnutí majetku sa ex lege zrušilo zo zákona ku dňu, kedy bolo vydané, v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnej rehabilitácii o tom musí rozhodnúť súd, teda musí vyhlásiť, že rozhodnutie o prepadnutí majetku je ustanovením § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnej rehabilitácii zrušené. Z uvedeného dôvodu podal žalobca návrh na vyslovenie súdnej rehabilitácie. Len súd môže vysloviť uvedené rozhodnutie o prepadnutí majetku za zrušené a zabezpečiť tak Ľudmile Matysovej úplnú rehabilitáciu.

V.

Z dôvodov uvedených v bode IV. tejto žaloby preto žalobca podal dňa 21.04.2017 návrh na vyslovenie súdnej rehabilitácie na Okresný súd Bratislava I.

Dňa 14.05.2019 vydal Okresný súd Bratislava I **uznesenie**, sp. zn. 6Nt/6/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2019 a ktorým Okresný súd Bratislava I **vyslovil, že Ľudmila Matysová, o majetku ktorej bolo uznesením Ľudového súdu Bratislava zo dňa 17.08.1956 č.k. Tx 557/50 rozhodnuté, že pripadá štátu, je účastná súdnej rehabilitácie v celom rozsahu (ďalej len „uznesenie“).**

Dôkaz: Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6Nt/6/2017

Na základe daného uznesenia došlo k vysloveniu a potvrdeniu, že rozhodnutie o prepadnutí majetku - uznesenie Ľudového súdu v Bratislave vydaného dňa 17.08.1956 bolo zákonom o súdnej rehabilitácii zrušené ku dňu, keď bolo vydané.

To znamená, že ku dňu úmrtia Ľudmily Matysovej, t.j. dňa 22.07.2003, neexistovalo predmetné rozhodnutie o prepadnutí majetku, avšak až dňa 14.05.2019 došlo k vysloveniu, že Ľudmila Matysová je účastná súdnej rehabilitácie. To však nič nemení na skutočnosti, že rozhodnutie o prepadnutí majetku bolo účinnosťou zákona o súdnej rehabilitácii, t.j. dňom 01.07.1990, zrušené ex lege ku dňu, keď bolo vydané.

Na základe uvedeného je zrejmé, že k dnešnému dňu neexistuje titul, v zmysle ktorého nadobudol pôvodne Československý štát vlastnícke právo k pozemku a k rodinnému domu. Vzhľadom k tomu, že na žalovaného vlastníckeho právo k pozemku a k rodinnému domu prešlo a v súčasnosti je zapísaný na LV č. 31, k.ú. Nové Mesto ako vlastník pozemku, je pasívne legitimovaným v tomto konaní žalovaný.

VI.

Žalobca žiada určiť vlastnícke právo len k pozemku, nakoľko vlastníkom rodinného domu je v súčasnosti MUDr. Marta Dobrovičová, dátum narodenia: 10.01.1948, trvale bytom: Sliezska 3, 831 03 Bratislava, ktorá rodinný dom nadobudla do vlastníctva po svojich rodičoch – Jozefovi Hetináčzovi, dátum narodenia. 13.01.1912, naposledy bytom: Sliezska 3, 831 03 Bratislava a Beatrix Hetináčzovej, dátum narodenia: 12.04.1917, naposledy bytom: Sliezska 3, 831 03 Bratislava. Nakoľko títo v rodinnom dome bývali a aj naďalej bývať chceli, mali záujem usporiadať vlastnícky a užívací vzťah. Pôvodná vlastníčka Ľudmila Matysová mala záujem im tento rodinný dom darovať ako svojej rodine. Beatrix Hetináčzová bola sestrou pôvodnej vlastníčky Ľudmily Matysovej. Nakoľko však v tomto čase nebola rehabilitovaná a nebola vedená ako vlastníčka rodinného domu, boli Jozef Hetináčz a Beatrix Hetináčzová nútení rodinný dom odkúpiť (jednotlivo každý byt, z ktorého rodinný dom pozostáva, zvlášť) od Bytového podniku Bratislava III, so sídlom: Hálkova 11, Bratislava, a to kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 12.08.1987 registrovanou na Štátnom notárstve Bratislava 3 dňa 02.09.1987 a kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 23.10.1992 registrovanou na Štátnom notárstve Bratislava 3 dňa 16.12.1992.

Dôkaz: Kúpnopredajná zmluva zo dňa 12.08.1987
Kúpnopredajná zmluva zo dňa 23.10.1992

Rodičia MUDr. Marty Dobrovičovej - Jozef Hetináčz a Beatrix Hetináčzová ako aj MUDr. Marta Dobrovičová ako splnomocnené osoby či už pôvodnej vlastníčky alebo žalobcu (priameho potomka pôvodnej vlastníčky) sa dlhoročne pokúšajú o navrátenie vlastníckeho práva pôvodnej vlastníčky a v súčasnosti žalobcu (ako univerzálneho právneho nástupcu pôvodnej vlastníčky) k pozemku.

MUDr. Marta Dobrovičová dňa 10.02.2016 podala na Mestskú časť Bratislava Nové mesto žiadosť o predaj pozemku žalobcovi za symbolickú cenu 1,-Euro z dôvodu záujmu vyriešiť predmetnú vec mimosúdnou cestou a vyhnúť sa tým dlhotrvajúcim súdnym sporom. Mestská časť Bratislava Nové Mesto podala žiadosť primátorovi Hlavného mesta SR Bratislava na udelenie predchádzajúceho súhlasu k prevodu pozemku, č.j. 6522/1891/2016/PR/BIHJ. Listom zo dňa 24.03.2016, č.j. MAGS OGC 40428/2016, primátor Hlavného mesta SR Bratislava oznámil, že neudeľuje predchádzajúci súhlas k odpredaju pozemku v prospech MUDr. Marty Dobrovičovej.

Dôkaz: List primátora hlavného mesta SR Bratislava zo dňa 24.03.2016

VII.

S poukazom na uvedený skutkový a právny stav vecí a na pripojené dôkazné prostriedky navrhujem, aby súd vydal tento

rozsudok :

I. Okresný súd Bratislava I určuje, že pozemok s parc. č. 11410 (parcela registra „C“) o výmere 275 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, zapísaný na LV č. 31, okres: Bratislava III, obec: BA-m.č. Nové Mesto, katastrálne územie: Nové Mesto patrí do dedičstva po poručiteľovi Ľudmile Matysovej, rod. Ferákovej, dátum narodenia: 14.10.1901, dátum úmrtia: 22.07.2003, naposledy bytom: 4119 North 139 Street, 68164 Omaha, Nebraska, Spojené štáty americké, št. príslušnosť: U.S.A.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

S úctou

*Ludmila Koukol
ALTER IURIS, s.r.o.
zast. JUDr. Martinom Kucbelom
konateľ a advokát*

*Prílohy: Úmrtný list Ľudmily Matysovej
Rodný list žalobcu
Čiastočný výpis z LV č. 31, k.ú. Nové Mesto
Kúpna zmluva
Výpisy z pozemkovej knihy
Výpis z pozemkovej knihy zo dňa 02.10.1990
Uznesenie Ľudového súdu v Bratislave, sp. zn. TX 557/50
Uznesenie obvodného prokurátora pre Bratislavu I, sp. zn. RP 2774/92-2
Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6Nt/6/2017
Kúpnopredajná zmluva zo dňa 12.08.1987
Kúpnopredajná zmluva zo dňa 23.10.1992
List primátora hlavného mesta SR Bratislava zo dňa 24.03.2016
Plnomocenstvo
Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty*